

Skulle jeg komme til at skyldte et par gange, når vi er færdige i dag, så skal jeg nok betale tilbage i den kommende samling. (*Munterhed*).

Ellers vil jeg sige, at det ændringsforslag, som vi skal behandle nu, jo er et resultat af et grundigt og seriøst arbejde i Folketingets Miljøudvalg på baggrund af det beslutningsforslag, som Enhedslisten har fremlagt, om et forbud mod bisfenol-A, ikke kun i form af et ønske om, at regeringen skal arbejde for et forbud i EU, men også ud fra et ønske om, at der indføres nogle særregler i Danmark, som sikrer et sådant forbud.

I løbet af debatten er der sket det, at der er fremført mange relevante og saglige argumenter, og det gik i hvert fald op for Enhedslisten, at det at fastholde et forslag om et totalt forbud mod anvendelsen af bisfenol-A i Danmark i forhold til alle produkter ville være uholdbart formentlig også ud fra saglige kriterier. Og saglighed skal man jo ikke altid undlade at lytte til.

Det andet, som også gik op for os, var jo, at hvis vi ville opnå et politisk resultat i den her sag, så var det sikkert også fornuftigt, at vi udviste åbenhed og forståelse for, at andre kunne ønske mere begrænsede løsninger, end vi har gjort. Der lå jo oprindeligt et ændringsforslag fra vores side, som ville reducere forbruget til at omfatte de produkter, hvori der opbevares fødevarer af forskellig karakter. Det er jo en ikke uvæsentlig del af bisfenol-A-produkterne, som det forholder sig med på den måde. Og sagligt og indholdsmæssigt synes vi også, at det havde været rigtigt at gennemføre et forbud, som f.eks. også ramte plastflasker.

Dansk Folkeparti har så leveret et ændringsforslag, der reducerer det her forslag til at omfatte sutteflasker, og jeg må sige, at der jo er to grunde til, at det ændringsforslag kan accepteres. Den vigtigste grund er jo, at det er betingelsen for, at vi overhovedet får vedtaget noget konkret her i dag. Det andet er – og det må man jo give Dansk Folkeparti ret i – at hvis der er et område, hvor det er helt indlysende, at der skal gennemføres et forbud, og hvor det er fuldstændig tåbeligt og helt uforvarligt fortsat at eksperimentere, så er det jo vedrørende sutteflasker til meget små børn. Det er jo ret indlysende, at det er der, kernespørgsmålet er, og derfor er det jo godt, at Dansk Folkeparti har stillet det ændringsforslag, der gør, at forslaget kan blive vedtaget.

Jeg har også forstået, at hr. Bendt Bendtsen, som efter sigende fører valgkampagne til et an-

det parlament – han er åbenbart træt af vores selskab her – har ført valgkamp på et grundlag, der handler om, at der skal etableres sådan et forbud. Jeg ved ikke, om det påvirker Det Konservative Folkepartis stemmeafgivning i dag, ellers ville det jo være det første eksempel på, at man løber fra et valgløfte, inden man er valgt. Men på den måde kan man jo sætte sig varige spor i historien.

Også fra Venstres folketingsmedlemmers side har der jo tidligere været givet udtryk for, at der burde gennemføres et forbud, så der har man jo også muligheden for at komme med, om jeg så må sige, i den store forbrødring. Jeg kan sige, at vi tidligere i år har vedtaget et beslutningsforslag, stillet af Enhedslisten, enstemmigt i Folketinget, og det gør ikke mig ked af det, at alle er med, så den mulighed foreligger. Skulle det ikke ske, så er der ikke noget at gøre ved det.

Jeg vil slutte af og vil så i øvrigt sige, at jeg nøjes med at tage ordet til ændringsforslaget og derfor ikke kommer op, når vi skal behandle selve forslaget, og derfor vil jeg tillade mig bare at knytte en enkelt bemærkning mere til det. Det er, at dels er vedtagelsen af det her jo udtryk for en ansvarlig politik fra et flertals side i Folketinget i forhold til folkesundheden, og det synes jeg er meget godt. Men hvad der også er – og det synes jeg er endnu bedre – er, at det er udtryk for, at der i Folketinget er en vilje til at føre en aktivistisk EU-politik.

Der er jo ingen grund til, at vi overlader det udelukkende til EF-Domstolen at føre en aktivistisk EU-politik. Det skal vi selvfølgelig også gøre. Det skal vi gøre ved hele tiden at stille forslag, ikke kun om forbedringer i EU, men også forslag til, hvordan vi her i Danmark prøver at udnytte de muligheder, der findes, til at gå længere, end vi umiddelbart kan komme i EU. Og det håber vi sådan set at det her kan være led i at vi får som en vigtig og central del af vores politik, fordi det jo hele tiden handler om at udfordre mulighederne.

Så må jeg jo leve med, at vi har været nødt til at ændre indholdet i en af Enhedslistens valgannoncer i forbindelse med EU-parlamentsvalget, fordi vi sådan set oprindeligt havde en annonce, hvori der stod, at EU forhindrede, at vi forbød bisfenol-A i sutteflasker. Nu gennemfører vi jo det her forbud, og dermed bliver den påstand ikke mere helt rigtig. Heldigvis er der andre ting, man stadig kan kritisere EU for, og det kan også være, at EU lever op til vores værste forventninger og gør, som den konservative ordfø-